

РЕШЕНИЕ

№ 12529

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело № 20211110127440 по описа за 2021 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№

14.07.2023 година

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На двадесет и осми април

две хиляди двадесет и втора година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Пейчева

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова

гражданско дело номер 27440 по описа за 2021 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „.....“ АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., представлявано от изпълнителните директори ....., против ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ...., представлявана от кмета ....., Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 06.07.2020 г. в гр. София, при движение по бул. „България“ И. Т. Д., при управление на лек автомобил „Мерцедес“, с рег. № СА4668СР, попаднал в необозначен участък на пътното платно в ремонт, в резултат на което били причинени щети по лекия автомобил. За последния имало сключен застрахователен договор по застраховка „Каско+“ при ищеца с полица № 440120213001369 със срок на валидност от 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г. При ищеца била подадена претенция, по която образувана преписка по щета № 44012132017704, по която ищецът платил застрахователно обезщетение в размер от 1 459,72 лв. на сервиза, ремонтирал автомобила, като направил и ликвидационни разноски в размер на 15 лв. Твърди, че мястото, където е настъпило ПТП-то е общинска собственост, като изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините, поради което и ответникът е бил длъжен да вземе необходимите мерки. Излагат се твърдения, че ищецът е поканил ответника да плати дължимото обезщетение, но до предявяване на исковата претенция не било извършено плащане. Моли съда да постанови решение, с което да осъди .... да плати на „.....“ АД сумата от 1 474,72 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44012132017704, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата молба – 18.05.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи предявения иск, претендира направените по делото разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника ....., подаден от надлежно упълномощен процесуален представител. С отговора предявеният иск се оспорва по основание и размер. Оспорва механизма на произшествието и щетите, като твърди, че за настъпилото ПТП не е съставен протокол за ПТП. Оспорва изложените от ищеца твърдения, като твърди, че от дружеството изпълнител са били предприети необходимите действия по временна организация на движението. Оспорва съответствието между настъпилото събитие и причинените вреди, както и основателността на изплатеното застрахователно обезщетение. Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на лекия автомобил. Излагат се подробни съображения. Моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен, претендира присъждане на направените

разноски. С отговора на исковата молба е направено искане за конституиране на ....“ АД в качеството му на трето лице-помагач на страната на ответника, предявен е обратен иск, направени са доказателствени искания.

В съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител, оспорва исковата молба, поддържа отговора.

С протоколно определение от 03.02.2022 г. ....” АД е конституирано като трето лице – помагач на страната на ответника по предявените иски претенции. Със същото определение съдът е приел за съвместно разглеждане предявения от .... против ....” АД обратен иск при условие на евентуалност за осъждане на ....” АД да заплати на .... сумата от 1 474,72 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.07.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищецът по обратния иск, чрез процесуалния си представител, поддържа иска.

В законоустановения срок е депозиран отговор на исковата молба по обратния иск от ....” АД, с който предявеният при условията на евентуалност обратен иск се оспорва като неоснователен. В отговора са изложени подробни съображения за неоснователността на предявения иск. Ответникът се позовава на сключения между страните договор за обществена поръчка, както и на посочената в отговора съдебна практика. Оспорва наличието на отговорност за изпълнението по сключения между страните договор. Моли съда да отхвърли исковата претенция.

В съдебно заседание ответникът по обратния иск, редовно призован, не изпраща представител, не ангажира доказателства.

Така предявените иски претенции са с правно основание чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № 440120213001369 от 02.01.2020 г., е видно, че между И. Т. Д., в качеството му на собственик на лек автомобил „Мерцедес“, с рег. № СА4668СР, и ищцовото дружество, е бил сключен договор за застраховка “Каско+”, като срокът на покритие е от 11.01.2020 г. до 10.01.2021 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при ,.....” АД е била образувана преписка по щета № 44012132017704, по повод постъпило уведомление, по която щета на 14.10.2020 г. застрахователят е платил обезщетение в размер на 1 459,72 лв. по сметката на автосервиза, извършил ремонта на лекия автомобил - „Тара-кар“ ООД.

От представения от ответника заверен препис от договор от 08.08.2018 г. се установява, че .... е възложила на ....“ АД извършването на изготвяне и съгласуване на работен инвестиционен проект и изпълнение на СМР за рехабилитация на бул. „България“ от бул. „Фритьоф Нансен“ до Околовръстен път и бул. „Даскал Стоян Попандреев“ от Околовръстен път до моста над река Боянска, като обектът е разделен на пет подобекта, подробно описани в договора. От приетия като доказателство протокол за рехабилитация на бул. „България“ в участъка между бул. „Тодор Каблешков“ и бул. „Гоце Делчев“, ляво платно, от 04.07.2020 г. се установява поставена и изпълнена хоризонтална и вертикална сигнализация по съгласувания проект. Като доказателства по делото са приети и скици.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза – основно и допълнително, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по лек автомобил „Мерцедес“, с рег. № СА4668СР, при ремонт с нови части без начислен ДДС е 1 433,47 лв., а с начислен ДДС – 1 720,16 лв.

От разпита на свидетеля Д. се установява, че е управлявал лек автомобил „Мерцедес Е 320“, като през месец юли 2020 г. е претърпял ПТП при управление на автомобила по бул. „България“. Свидетелят установява, че към момента на ПТП-то валило дъжд и имало ремонт в отсечката между булевардите „Тодор Каблешков“ и „Гоце Делчев“ в посока центъра, а движението било регулирано в насрещното платно. На светофара на бул. „Гоце Делчев“ свидетелят се пристроил за десен завой. Имало само една лента и когато светофарната уредба подала зелен сигнал, свидетелят направил десен завой и попаднал в изкопаното за ремонта. Липсвали табели, отнесени от бурята, имало сигнализация по осевата линия, където било отбито движението. Сочил, че от автомобилите преди него се е ориентирал къде има ремонт и за навлизане в насрещното движение. Съдът възприема изцяло показанията на свидетеля, тъй като същите кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412 ал. 1 от КЗ урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско+“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател. За да се ангажира тази отговорност следва да се докажат елементите от фактическия състав на деликта, а именно: противоправно поведение, вреди и причинна връзка между

противоправното поведение на причинителя на вредите и твърдените от ищеца причинени вреди.

В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, вследствие преминаване на водача през необезопасено препятствие /дупка/ на платното за движение, при което са нанесени щети на лекия автомобил, като водачът няма вина. На основание сключения договор за застраховка "Каско+" и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер 1 459,72 лв., видно от приложеното платежно нареждане. По делото липсват данни ответникът да е възстановил тази сума на застрахователя. Предвид извършеното плащане, съгласно чл. 412 от КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата.

По делото не се спори, че улиците в населените места са общинска собственост съгласно чл. 2 от ЗОС. В случая следва да се отбележи, че заключението на вещото лице по назначената съдебно-автотехническа експертиза съдът преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, по отношение на застрахователя, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическия състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на платеното обезщетение, а именно 1 459,72 лв., с оглед установения от вещото лице размер на щетите. Съобразно с разпределената доказателствена тежест по чл. 154 от ГПК ищецът не доказва размера на извършените ликвидационни разходи. Ето защо претенцията се явява основателна и доказана за сумата от 1 459,72 лв., като за разликата над тази сума до първоначално претендирания размер от 1 474,72 лв. същата следва да бъде отхвърлена.

За да бъде уважено направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат е необходимо увреденият да е допринесъл чрез поведението си за настъпване на вредите. Съдът приема, че е в конкретния случай не е налице съпричиняване на вредоносния резултат по отношение на лицето, управлявало увредения лек автомобил, доколкото съобразно с разпределената по чл. 154 от ГПК доказателствена тежест, ответникът не доказва съпричиняване на вредоносния резултат. Ето защо възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

Съдът намира за основателно искането за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението за издаване на заповед по чл. 410 от ГПК – 18.05.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, поради което същото следва да бъде уважена.

По отношение на предявения обратен иск при условие на евентуалност, съдът намира

следното:

С оглед основателността на първоначално предявената искова претенция, съдът следва да се произнесе и по обратния иск, предявен и приет за съвместно разглеждане в настоящото производство при условията на евентуалност. По съществото на иска, съдът намира следното:

По делото е безспорно установено, че .... е възложила на ответника по обратния иск извършването на рехабилитация на бул. „България“ в участъка между бул. „Тодор Каблешков“ и бул. „Гоце Делчев“. От приложения към договора протокол за рехабилитация на бул. „България“ в участъка между бул. „Тодор Каблешков“ и бул. „Гоце Делчев“, ляво платно, от 04.07.2020 г. се установява поставена и изпълнена хоризонтална и вертикална сигнализация по съгласувания проект. Съдът приема, че към момента на настъпване на застрахованото събитие е налице валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, като настъпилото на 06.07.2020 г. събитие представлява покрит риск. Налице е причинна връзка между правопораждащите факти по първоначалния и обратния иск, поради което изходът на спора по първоначалния иск е породил регресни права на подпомаганата страна – Столична срещу третото лице – помагач на страната на ответника по първоначалния иск – ....” АД. Горното налага извода, че предявеният обратен иск е основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен за сумата от 1 459,72 лв., при условие, че .... заплати сумата, която е осъдена да плати като ответник по първоначалния иск.

С оглед основателността на предявения обратен иск, съдът намира за основателна и претенцията за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 18.05.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищцовото дружество, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдът намира същото за основателно, като съразмерно с уважената част от исковата претенция в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца разноски в размер на 780,85 лв. от общо направените разноски в размер на 788,87 лв., от които: сумата от 58,99 лв. – платена държавна такса, сумата от 300 лв. – възнаграждение за вещо лице, сумата от 30 лв. – възнаграждение за свидетел и сумата от 300 лв. – платено адвокатско възнаграждение.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски, същото се явява основателно съобразно с чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК и съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции, поради което разноски в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 1,02 лв. от общо направените разноски в размер на 100 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл. 78, ал. 10 от ГПК на третото лице помагач не се присъждат разноски, но то дължи разноските, които е причинило със своите процесуални действия. Ето защо за съда

се налага извод, че доколкото в тежест на ответника са възложени разноски в общ размер на 780,85 лв. в исковото производство, и ответникът е направил разноски в производството по обратния иск в размер на 157,37 лв., дължими съразмерно на уважената част от исковата претенция, от общо направените разноски от 158,99 лв., от които: сумата от 58,99 лв. – платена държавна такса и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, то третото лице помагач следва да заплати на ищеца направените разноски по обратния иск от 157,37 лв., а при условие на евентуалност, в случай, че ответникът по главния иск плати на ищеца направените разноски от 780,85 лв., както и посочената сума.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ...., представлявана от кмета ....., ДА ЗАПЛАТИ на „.....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., представлявано от изпълнителните директори ....., на основание чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 1 459,72 лв. /хиляда четиристотин петдесет и девет лева и седемдесет и две стотинки/, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44012132017704, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата молба – 18.05.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК сумата от 780,85 лв. /седемстотин и осемдесет лева и осемдесет и пет стотинки/, представляваща направени по делото разноски, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за главница за сумата над 1 459,72 лв. до първоначално претендирания размер от 1 474,72 лв. /хиляда четиристотин седемдесет и четири лева и седемдесет и две стотинки/.

ОСЪЖДА „.....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., представлявано от изпълнителните директори ....., ДА ЗАПЛАТИ на ....., с адрес: ....., представлявана от кмета ....., на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК сумата от 1,02 лв. /един лева и две стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА „....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., ДА ЗАПЛАТИ на ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ...., представлявана от кмета ....., по предявения обратен иск, сумата от 1 459,72 лв. /хиляда четиристотин петдесет и девет лева и седемдесет и две стотинки/, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44012132017704, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата молба – 18.05.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 780,85 лв. /седемстотин и осемдесет лева и осемдесет и пет стотинки/, представляваща направени по делото разноски в исковото производство, при условие, че .... заплати сумите, които е осъдена да плати като ответник по първоначалния иск.

ОСЪЖДА „....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., ДА ЗАПЛАТИ на ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ...., представлявана от кмета ....., на основание чл. 78,

ал. 10 от ГПК, сумата от 157,37 лв. /сто петдесет и седем лева и тридесет и седем стотинки/, представляваща направени по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на ....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ....., в качеството му на трето лице помагач на страната на ....., с ЕИК .....

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____